

YAKIN GEL

Osman Fermanođlu

Uzak uzak boylanırsın uzaktan
Yürek çekir, yakınına yakın gel.
Daha kimdi bizlere el uzatan
Fakir fakir bakanına yakın gel.

Göz göz açır diken gibi gözde tük
Görmeyime hasar olur boz örtük
İnnen sonra çetin yana bu kötük
Ömrü oda yakanına yakın gel.

Talehimin yazızısın sehir tek
İpe gelmez inadına mehir çek
Sel içinde boğuluram Tahir tek
Tamaşa et akanına, yakın gel.

Gedir gece yedeyinde kara dan
Kara kedi çığır açır aradan
Bezек bilip yakasına karadan
Kara güller takanına yakın gel.

Osman, önde yine duman sürünür
O dumanda çok arzular kürünür
Kan isteyim kula verir ömrünü
Ya kuluna, ya hanına yakın gel.

DÜNYANIN

Ruslan Dost Ali

Yahşı ki, yağışlar yağır
Tozu gedir bu dünyanın.
Her il bir az tadı kaçır,
Tuzu gedir bu dünyanın.

Ele meetteldi adam
Gör niçe yüzildi, gadam
Şairler arasında da
Sözü gedir bu dünyanın.

Ne şiir yazardım, ne gazel
Sevmezdim onu men, di gel
Menden gabakta en güzel
Kızı gedir bu dünyanın.